

Motion till riksdagen 2005/06:L284

av **Håkan Larsson (c)**

Personnamn vid dubbelt medborgarskap

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att den svenska namnlagen bör ändras så att en person med dubbelt medborgarskap, däribland svenskt, och som fötts utanför Sverige och i födelselandet först tilldelats ett namn enligt detta lands lagar, ges möjlighet att behålla detta namn även om han eller hon senare i livet skulle bosätta sig i Sverige.

Motivering

En person med dubbelt medborgarskap, däribland svenskt, tilldelas vid inflyttning till Sverige ett namn som är förenligt med svensk namnlag, oavsett vilket namn personen bär i det andra land som han/hon också är medborgare i. På så sätt kan en och samma person leva sitt liv med två olika formella identiteter, en svensk och en annan. I en alltmer globaliserad (och terrorfruktande) värld torde det vara problematiskt att resa med två pass där namnen skiljer sig åt mellan de båda resehandlingarna. Dubbla formella identiteter torde såväl kunna utgöra en avsevärd olägenhet för den enskilde, som för de myndigheter som ansvarar för gränsövergångar och säkerhetsfrågor.

Exempel:

En isländsk kvinna bor med sin familj i Bryssel, men sonen och hon själv är folkbokförda på Island eftersom hon jobbar för en internationell organisation. Barnets far är svensk och deras gemensamma son har dubbelt medborgarskap. Barnet föddes på Island och fick där registrera sitt namn enligt isländskt namnskick. Föräldrarna är gifta.

Familjen vill nu flytta till Sverige men har förstått att den svenska namnlagen inte möjliggör för sonen att registreras i Sverige under sitt nuvarande namn, eftersom han är svensk medborgare och därmed måste ha ett namn som

Fel! Okänt namn på

är i överensstämmelse med svensk namnlag. Han har som alltså redan ett namn som är registrerat såväl på Island som i Belgien. Namnet innehåller förnamnet Erik + faderns förstanamn (Olof) + efterleden –son (patronymikon), samt ett släktnamn, Anderberg, efter fadern (Erik Olofsson Anderberg). På Island är båda dessa sistnämnda namn registrerade som efternamn.

Enligt svenska regler kan pojken inte få heta Olofsson, inte ens i mellan-namn, eftersom varken modern eller fadern har detta namn. Enligt den svenska namnlagen måste pojken heta antingen Anderberg eller som modern, Helgadottir, i efternamn.

Föräldrarna har även fått veta att barnet inte kan befrias från sitt svenska medborgarskap som ett sätt att få behålla sitt namn, eftersom man inte kan befrias från något som man fått automatiskt vid födseln. Dessutom skulle det i så fall kräva att man har ett svensk personnummer, vilket i sin tur kräver att man redan har registrerats (under fel namn) i Sverige. Moment 22!

Slutsatsen borde vara uppenbar; namnlagen bör ändras så att en person med dubbelt medborgarskap ska ha rätt att behålla sitt namn även vid en inflyttning till Sverige.

Stockholm den 29 september 2005

Håkan Larsson (c)